

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/3/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015898934
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015898934.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2015 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného H. Y. v konaní o osvedčení Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone právoplatného rozhodnutia Landesgericht Linz, Rakúska republika, sp. zn. 28 Hv 20/14x, z 3. júla 2014, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Ntc 28/2014, z 1. apríla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného H. Y. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 6Ntc 28/2014, z 1. apríla 2015 podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zák. č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Landesgericht Linz, Rakúska republika, sp. zn. 28 Hv 20/14x, z 3. júla 2014, ktorým bol H. Y., nar. XX. M. XXXX v F., Slovenská republika, trvale bytom O. XX/XX, uznaný vinným zo zločinu pokusu lúpeže podľa § 15 ods. 1, § 142 ods. 1 Rakúskeho Trestného zákonníka s dĺžkou trestu 1080 dní v rozsahu v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého vyššie menovanému odsúdenému s tým, že rozsudok Landesgericht Linz, Rakúska republika, sp. zn. 28 Hv 20/14x, z 3. júla 2014 sa vykoná v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému H. Y..

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd odsúdeného H. Y. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odsúdený.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že na území Slovenska neudržiava žiadne kontakty. Nebýva na Slovensku ale v Českej republike od roku 2006. Od roku 2003 nespáchal žiadny trestný čin na území Slovenska. Súd neprihliadol na to, že tu v Rakúskej republike má návštevy, ktoré majú Rakúske

občianstvo. A na Slovensku nemá žiadne kontakty. Ako je možné, že nemohol kontaktovať jeho advokáta, ktorý by bol prítomný?! Zaradený bol do II.NVS, aj keď je tu vedený ako prvotrest. Ako je to možné? Vyhýba sa Slovenskej republike ako sa len dá. Celý život bol prenasledovaný a zatvárali ho na základe, že niečo povedal a už sedel. Hodlá sa zrieknuť Slovenskej národnosti, nechce tam žiť!

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2011 Z. z. cudzie rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky.

Podľa § 3 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z. obvyklým pobytom sa rozumie trvalý pobyt alebo prechodný pobyt.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia je príslušný krajský súd, v ktorého obvode má odsúdený obvyklý pobyt alebo vykonáva trest odňatia slobody; inak je príslušný Krajský súd v Bratislave. O začatí konania o uznaní a výkone rozhodnutia upovedomí príslušný súd ministerstvo.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 17 ods. 1, veta prvá zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná.

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z ustanovenia § 3 písm. g/ a § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. vyplýva, že príslušným na konanie vo veci bol Krajský súd v Košiciach. Príslušnosť konajúceho súdu nie je možné zmeniť na základe tvrdení odsúdeného uvádzaných v odvolaní, že na území Slovenskej republiky neudržiava žiadne kontakty, býva na území Českej republiky od r. 2006, hodlá sa zrieknuť slovenskej národnosti, nechce žiť na území Slovenskej republiky. Príslušnosť súdov Slovenskej republiky bude vždy daná, pokiaľ bude odsúdený štátnym občanom Slovenskej republiky a mať na jej území obvyklý pobyt. Sú splnené aj ďalšie podmienky uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení zmien a doplnkov, ako to vyplýva aj z odôvodnenia prvostupňového rozsudku.

K námietke odsúdeného týkajúcej sa nerešpektovania jeho práva na obhajobu v danom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že nejde v danom prípade o prípad nutnej obhajoby. Odsúdený má právo v konaní zvoliť si obhajcu, ale keď toto právo nevyužil, nemal súd povinnosť ustanoviť mu obhajcu.

V súlade so zákonom je aj zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody. Posledný trest, ktorý bol odsúdenému uložený súdom Slovenskej republiky, odsúdený vykonal 6. februára 2006. Trest vykonával v II. nápravno-výchovnej skupine. Po výkone trestu ďalšie trestné činy spáchal na území

Českej republiky.

Krajský súd v Košiciach uznal rozsudkom z 11. marca 2013, sp. zn. Ntc 38/2012, rozhodnutie Okresného súdu České Budejovice, sp. zn. 5T 96/2011 a odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Nič na skutočnosti ohľadne zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody nemôže zmeniť skutočnosť uvádzaná odsúdeným, že v Rakúskej republike je odsúdený prvýkrát. Z ustanovenia § 48 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ak v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Fikcia uvedená za bodkočiarkou však u odsúdeného neplatí.

K ďalším námietkam odsúdeného Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že uznávacie konanie je konaním sui generis má nostrifikačný charakter. Nejde o konanie vo veci samej, ale posudzuje sa, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky. Uznanie cudzieho rozhodnutia prebieha formou exequatur, teda vydania vlastného rozhodnutia, ktorým sa preberá obsah cudzieho rozhodnutia. Uznávacie konanie je konaním návrhovým a je konaním neverejným a písomným. Súd v konaní z úradnej povinnosti skúma iba objektívne skutočnosti. Súd v konaní neskúmal otázku viny alebo prípadnej neviny, nemôže meniť skutkový stav, je viazaný skutkovými zisteniami a právnymi závermi cudzieho odsudzujúceho rozsudku. Právo konať vo veci samej si zachováva odsudzujúci štát, to znamená, že právo konať aj o akomkoľvek opravnom prostriedku (riadnom alebo mimoriadnom, napr. obnove konania) prislúcha iba súdom Rakúskej republiky.

Odsúdený v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti a dôkazy, na základe ktorých by Najvyšší súd Slovenskej republiky mohol zrušiť rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Ntc 28/2014, z 1. apríla 2015, ktorým bol uznaný rozsudok Landesgericht Linz, Rakúska republika, sp. zn. 28 Hv 20/14x, z 3. júla 2014.

Aj ďalšie výroky prvostupňového súdu sú v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odsúdeného H. Y. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.